

Refleksja i modlitwa na podstawie encykliki Laudato si'

W jednej z najbardziej znanych pieśni maryjnych śpiewamy “Chwalcie łąki umajone, góry, doliny zielone. Chwalcie cieniste gaiki, źródła i kręte strumyki.” Słowa utworu kierują nasze myśli ku Królowej nieba i ziemi, a także wzbudzają zachwyt nad pięknym światem, który podarował nam Pan. Jak pisze papież Franciszek w encyklice Laudato si' - *“Cały materialny wszechświat jest językiem miłości Boga, Jego bezgranicznej miłości względem nas. Gleba, woda, góry, wszystko jest wyrazem czułości Boga.”* (LS 84)

Również nasza *“historia przyjaźni z Bogiem ma zawsze miejsce w przestrzeni geograficznej, która staje się znakiem bardzo osobistym, a każdy z nas zachowuje w pamięci miejsca, w których zaznał wiele dobra. Kto dorastał wśród gór lub jako dziecko siadał przy strumieniu, by się z niego napić, albo kto się bawił na placu w swojej dzielnicy, gdy powraca w te miejsca, czuje się wezwany do odzyskania swojej tożsamości.”* (LS 84).

Niestety dziś wiele z tych miejsc, które mamy w pamięci straciło swój dawny blask, zostało zniszczonych bądź zanieczyszczonych - *“wystarczy uczciwie spojrzeć na rzeczywistość, aby zobaczyć, że ma miejsce wielka degradacja naszego wspólnego domu.”* (LS 61) Ta sytuacja wymaga od nas wszystkich *“głębokiego wewnętrznego nawrócenia (...) które wiąże się z rozwijaniem wszystkich konsekwencji naszego spotkania z Jezusem w relacjach z otaczającym nas światem. Życie powołaniem, by być obrońcami dzieła Bożego, jest istotną częścią życia uczciwego, nie zaś czymś opcjonalnym, ani też drugorzędnym elementem doświadczenia chrześcijańskiego.”* (LS 217).

Biorąc do serca te słowa Papieża Franciszka, zastanówmy się, jaki wkład możemy wnieść my sami, by również nasze dzieci i wnuki mogły zachować w pamięci umajone łąki, zielone góry i doliny, cieniste gaiki, źródła i kręte strumyki.

Pomódlmy się modlitwą, do której zachęca nas Ojciec Święty w encyklice “Laudato si’”:

Chwalimy Cię, Ojcze, wraz ze wszystkimi stworzeniami,
które wyszły spod Twojej wszechmocnej ręki.
Twoje są i pełne są Twojej obecności
i Twojej czułości.
Pochwalony bądź, Panie!

Jezu, Synu Boży,
wszystko przez Ciebie zostało stworzone.
Kształtowałeś się w łonie Maryi,

stałeś się częścią tej ziemi
i oglądałeś ten świat ludzkimi oczyma.
Dziś żyjesz w każdym stworzeniu
w Twojej chwale Zmartwychwstałego.
Pochwalony bądź, Panie!

Duchu Święty, który swoim światłem
kierujesz światem ku miłości Ojca
i towarzyszysz jękom stworzenia,
Ty żyjesz także w naszych sercach,
by nas pobudzać ku dobru.
Pochwalony bądź, Panie!

Panie Boże w Trójcy Jedyny, piękna Wspólnota nieskończonej miłości,
naucz nas kontemplowania Ciebie
w pięknie wszechświata,
gdzie wszystko mówi nam o Tobie.
Rozbudź nasze uwielbienie i wdzięczność
za każdą istotę, którą stworzyłeś.
Obdarz nas łaską poczucia się wewnątrznie zjednoczonymi
ze wszystkim, co istnieje.

Boże miłości, ukaż nam nasze miejsce w tym świecie
jako narzędzi Twojej miłości
dla wszystkich istot tej ziemi,
bo żadna z nich nie jest przez Ciebie zapomniana.
Oświeć posiadających władzę i pieniądze,
aby nie popadli w grzech obojętności,
aby miłowali dobro wspólne, wspierali słabych
i opiekowali się światem, w którym żyjemy.

Ubodzy i ziemia wołają:
Panie, obejmij nas swą mocą i światłem,
abyśmy chronili wszelkie życie,
przygotowali lepszą przyszłość,
aby nadeszło Twoje Królestwo
sprawiedliwości, pokoju, miłości i piękna.
Pochwalony bądź, Panie!
Amen